

Sygn. akt V CSK 609/13

POSTANOWIENIE

Dnia 27 czerwca 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Teresa Bielska-Sobkowicz

w sprawie z powództwa E. W. i S. P.

przeciwko H. [...] Sp. z o.o. w R. i M. [...] spółce komandytowej w C.

o ustalenie,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 27 czerwca 2014 r.,

na skutek skargi kasacyjnej strony pozwanej H. [...] Sp. z o.o. w R.

od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 18 marca 2013 r., sygn. akt I ACa [...],

1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania

2) oddala wniosek pozwanego o zasądzenie kosztów postępowania kasacyjnego.

UZASADNIENIE

W związku ze skargą kasacyjną pozwanej H. [...] sp. z o.o. z siedzibą w R. od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 18 marca 2013 r. należy zważyć, co następuje.

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek umożliwiających realizację publicznoprawnych funkcji skargi kasacyjnej. Tylko na tych przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie o przyjęciu lub odmowie przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania. Dopuszczenie i rozpoznanie skargi kasacyjnej ustrojowo i procesowo jest uzasadnione jedynie w tych sprawach, w których mogą być zrealizowane jej funkcje publicznoprawne. Nie w każdej zatem sprawie, nawet w takiej, w której rozstrzygnięcie oparte jest na błędnej subsumpcji czy wadliwej wykładni prawa, skarga kasacyjna może być przyjęta do rozpoznania. Podkreślenia wymaga, że Sąd Najwyższy nie jest trzecią instancją sądową i nie jest jego rolą korygowanie ewentualnych błędów w zakresie stosowania czy wykładni prawa w każdej indywidualnej sprawie.

Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania skarżąca oparła na przesłankach uregulowanych w art. 398⁹ § 1 pkt 2 i 4 k.p.c. Przesłanki te nie zostały spełnione.

Oparcie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania na tym, że istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów wymaga wykazania, że określony przepis prawa, mimo, iż budzi poważne wątpliwości, nie doczekał się wykładni albo niejednolita wykładnia wywołuje wyraźnie wskazane przez skarżącą rozbieżności w orzecznictwie w odniesieniu do identycznych lub podobnych stanów

faktycznych, które należy przytoczyć (zob.: postanowienie SN z dnia 13 czerwca 2008 r., sygn. akt III CSK 104/08, niepubl.; postanowienie SN z dnia 28 marca 2007 r., sygn. akt II CSK 84/07, niepubl.). Skarżącą obciążał obowiązek przedstawienia odrębnej i pogłębionej argumentacji prawnej wskazującej na zaistnienie powołanej okoliczności uzasadniającej przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, zawierającej szczegółowy opis tego, na czym polegają poważne wątpliwości interpretacyjne (por. postanowienie SN z dnia 8 lipca 2009 r., sygn. akt I CSK 111/09, niepubl.; postanowienie SN z dnia 12 grudnia 2008 r., sygn. akt II PK 220/08, niepubl.). Skarżąca odniosła przesłankę przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania do potrzeby wykładni art. 58 § 2 k.c. jako wywołującego rozbieżności w orzecznictwie sądów (według skarżącej rozbieżności pomiędzy zaskarżonym wyrokiem a przytoczonym orzecznictwem). Przedstawione przez skarżącą uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania w zakresie tej przesłanki sprowadza się jedynie do przytoczenia pięciu orzeczeń Sądu Najwyższego i Sądu Apelacyjnego w Poznaniu, które jednak nie potwierdzają tezy o podnoszonych rozbieżnościach (por. także: wyrok SN z dnia 18 kwietnia 2013 r., sygn. akt II CSK 557/12, OSNC 2014, nr 2, poz. 13, Biuletyn SN 2013, nr 7, s. 15, wyrok SN z dnia 3 lutego 2011 r., sygn. akt I CSK 261/10, niepubl., wyrok SN z dnia 22 czerwca 2010 r., sygn. akt IV CSK 555/09, niepubl., wyrok SN z dnia 14 stycznia 2010 r., sygn. akt IV CSK 432/09, niepubl., wyrok SN z dnia 9 października 2009 r., sygn. akt IV CSK 157/09, niepubl., wyrok SN z dnia 14 czerwca 2005 r., sygn. akt II CK 692/04, niepubl., wyrok SN z dnia 23 maja 2002 r., sygn. akt IV CKN 1095/00, niepubl.).

Powołanie się we wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania na przesłankę uregulowaną w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. wymaga wykazania niewątpliwej, widocznej na pierwszy rzut oka, bez konieczności głębszej analizy, sprzeczności wyroku z przepisami prawa nie podlegającymi różnej wykładni (por. m. in.: postanowienie SN z dnia 8 marca 2002 r., sygn. akt I PKN 341/01, OSNP 2004, nr 6, poz. 100; postanowienie SN z dnia 10 stycznia 2003 r., sygn. akt V CZ 187/02, OSNC 2004, nr 3, poz. 49). Skarżąca oczywistej zasadności skargi kasacyjnej ani nie związała ze skonkretyzowanym przepisem prawnym, ani nie uzasadniła w należyty sposób, twierdząc jedynie, że „Sąd Apelacyjny nie dokonał

żadnych własnych ustaleń faktycznych, dotyczących stanu faktycznego sprzed dnia wniesienia pozwu, przy jednoczesnym braku przyjęcia stanu faktycznego ustalonego przez Sąd I instancji”, czym nie wykazała jakiegokolwiek rażącego naruszenia prawa przez Sąd Apelacyjny.

Wobec powyższego, na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c., Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.

Odnosząc się do wniosku powodów o zasądzenie na ich rzecz kosztów postępowania kasacyjnego należy zauważyć, że zgodnie z art. 398⁷ § 1 zd. pierwsze k.p.c. strona przeciwna może wnieść do sądu drugiej instancji odpowiedź na skargę kasacyjną w terminie dwutygodniowym od doręczenia jej skargi. Odpis skargi kasacyjnej został doręczony pełnomocnikowi powódki w dniu 26 sierpnia 2013 r. (k. 1574), powodowi w dniu 2 września 2013 r. (k. 1582), a pismo procesowe stanowiące odpowiedź powodów na skargę kasacyjną zostało nadane w dniu 9 października 2013 r. (k. 1603), tym samym po upływie terminu do wniesienia odpowiedzi. Zatem nie jest możliwe uwzględnienie wniosku w niej zawartego o zasądzenie kosztów procesu w postępowaniu kasacyjnym.

[aw]